

DOPALAĆ (2) *vb impf*

o prawdopodobnie jasne; w *inf* oba a jasne, w *praet* pierwsze pochylone.

inf dopalać (1). ◇ *praet* 3 sg n dopálało (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z tych samych przykładów) i XVIII – XIX w. s.v. *dopalić*.

1. *Palić dotkliwie, porażać* (o słońcu) [komu] (1) : y vderzyło flońce ná głowę Ionałłowę/ á dopalało [aestuabał] mu/ ták że żadał dułłey fwoiey áby vmárł *Leop Ion* 4/8.

2. *Wypalać należycie, skutecznie, uzupełniająco; oczyszczać przez wypalanie* (o wapnie) [czego] (1) : Bims iest wapno ziemne/ ktore fye od ziemnego ognia pali/ [...] á wżákże go Diołzkorides/ lekarz ítáry/ popráwiác/ y dopálać vczy *SienLek* 75v.

Synonimy: 1. *grzać, zagrzewać*.

Formacje pochodne cf *PALIĆ*.